

tema tjedna ZDRAVA ILI BOLESNA HRVATSKA (II.): SUGOVORNICI O HRANI KOJU JEDEMO, LIJEKOVIMA KOJE PIJEMO, MENTALNIM POREMEĆAJIMA KOJE IMAMO...

ANITA ŠUPE

Postanimo vlastiti detektivi zdravlja

Vaša knjiga "Istine i laži o hrani" objavljena je 2015. u novom revidiranom i proširenom izdanju. Što nam o knjizi, za one koji ju još nisu pročitali, možete sažeto reći?

- Knjiga na cjelovit i jasan način opisuje najveće probleme moderne prehrane, razmatra uzroke epidemije debljine i kroničnih bolesti, argumentirano se obračunava s ustaljenim predrasudama i pogrešnim uvjerenjima o prehrani te nudi jednostavna i konkretna rješenja za regulaciju tjelesne težine i poboljšanje zdravlja. Knjiga je prodana u više od 12.000 primjeraka, što je za hrvatske razmjere pravi bestseller. Objavljena je i na slovenskom, srpskom i makedonskom jeziku te je u cijeloj regiji pokrenula malu prehrambenu revoluciju za povratak prirodnom, izvornom načinu prehrane.

NOVE SPOZNAJE

▼ **Kažete kako je Vaš cilj inspirirati ljude da promjenama prehrambenih navika preuzmu odgovornost za svoje zdravlje u vlastite ruke. No koliko je to (ne)moguća misija?**

- Svaka se misija na početku čini nemogućom, ali vrijeme pokaže koliko nešto ima ili nema smisla. Kada stotine pa onda i tisuće ljudi zadovoljno prijavljuju pozitivne rezultate promjene prehrane, onda to govori da ste ljude ipak uspjeli inspirirati i to se širi kao

PP

Želimo li sačuvati zdravlje i vitalnost neizbježno je vratiti se prirodnom izvornom načinu prehrane. I fizičkoj aktivnosti...

GORAN JAKUS/PIXSELL

krugovi na vodi. Prehrambene navike se polako ali sigurno mijenjaju i tu nema neke razlike između Hrvatske i drugih država. Sav je zapadni svijet posljednjih pola stoljeća upao u zamku industrijski prerađene hrane, za koju danas znamo da je jedan od razloga propadanja ljudskoga zdravlja. Htjeli bismo da je hrana brza i jeftina, a, s druge strane, svi žele biti zdravi. E pa to ne ide jednako s drugim. Srećom, ljudi se sve više osvješćuju, razmišljaju o tome što jedu i vraćaju se prirodnoj hrani, ali još uvijek vlada puno mitova o tome što je zdravo i prirodno, a što ne.

▼ **Vaš je moto, da tako kažem, Znanjem do zdravlja. Što sve pod tim podrazumijevate?**

- Da bismo mijenjali način

prehrane, prvo moramo promijeniti način razmišljanja o hrani i prehrani, a zato je potrebna edukacija. Zato kažem da se znanjem dolazi do zdravlja. Prehrana nije jedini, ali je najveći faktor kojim utječemo na svoje zdravlje i nešto što je najlakše promijeniti. Izloženi smo i drugim negativnim utjecajima, kao što su toksini u vodi i u proizvodima koje svakodnevno upotrebljavamo, zračenja uređaja kojima se svakodnevno koristimo, stres koji nastaje zbog potrebe za materijalnim stjecanjem, što je sve nametnulo društvu u kojem živimo, a koje propagira konzumerizam. Neke stvari možda nisu jednostavno mijenjati, ali prehranu zaista jest. Nitko nas ne može prisiliti da nešto jedemo, sami odlučujemo što stavljamo u usta. Ali treba se educirati, naučiti nešto o toj hrani

koju unosimo u svoj organizam pa ćemo onda pametnije birati.

▼ **Diplomirali ste prehranu i nutricionizam na Geteboškom sveučilištu. Kakva su s tim u vezi svjetska dostignuća, u teoriji i praksi? Što pokazuju novija istraživanja?**

- Istraživanja o povezanosti prehrane i zdravlja posljednjih su desetak godina vrlo intenzivna i dolazi se do mnogih novih spoznaja. Poznato nam je, primjerice, da gluten, protein iz moderne modificirane pšenice, u velikom broju ljudi stvara osjetljivost koja dovodi do mnogih upalnih i autoimunih bolesti, a i ipak se pšenica i dalje propagira kao baza zdrave prehrane. Na pšenici su posljednjih 50 godina provedene

dramatične promjene u genetskoj strukturi zbog komercijalnih razloga. Stvorena je biljka otporna na klimatske uvjete, pesticide, štetočnije i bolesti. Stvorena je biljka koja daje veće urode na manjim površinama, uz manje troškove, ukoliko, stvoreno je nešto puno isplativije. No kako su te promjene djelovale na naše zdravlje, pitanje je koje nije zanimalo ni poljoprivredni biznis ni prehrambenu industriju i taj je proizvod ubačen u lanac ljudske prehrane a da nije provedeno ijedno istraživanje o tome je li siguran za zdravlje ljudi... Sve u svemu, ne možemo se oslanjati na to da ćemo informacije dobiti servirane od nekoga. Moramo sami postati vlastiti detektivi zdravlja i istraživati, a to danas nije teško jer su informacije dostupne svima.

▼ **Zaključno - filozofija prehrane nekad i danas?**

- Problem je modernog načina prehrane što više ne jedemo hranu, nego jedemo proizvode. Nekada su ljudi jeli hranu koju su ulovili ili skupili u prirodi, ili koju su uzgojili lokalno oko svojih nastamba. Uzgoj je bio bez ikakvih kemikalija, jer one nisu ni postojale. Hrana je bila nutritivno bogata i osiguravala potreban građevni materijal za ljudsko tijelo, onako kakvo nam je to priroda i namijenila. Danas jedemo proizvode, produkte prehrambene industrije koji su nutritivno osiromašeni, a prepuni kemijskih aditiva, šećera, transmasti i drugih štetnih komponenti. Želimo li sačuvati zdravlje, vitalnost i visoku razinu energije, neizbježno je vratiti se prirodnom izvornom načinu prehrane kakav je bio nekad i prirodnom netoksičnom uzgoju hrane. Kao potrošači, i proizvođači se hrane moraju educirati i prihvatiti rješenje tendence ako žele opstati. Rješenje je ekološka, biodinamička, lokalna proizvodnja, permakultura i samoodržive zajednice na lokalnom nivou. Ideja i inicijative ima, samo se treba pokrenuti. (D.J.)

PROMJENA PARADIGME

▼ **Koliko se danas razotkrivaju mitovi i zablude o "zdravoj" i "nezdravoj" prehrani, i s tim u vezi mitovi i zablude o zdravlju? Što nam o tome možete reći? Slušamo da svinjska mast, primjerice, više nije štetna...**

- Puno toga smo pogrešno vjerovali. Prirodne masnoće životinjskog podrijetla nikada nisu bile opasne za naše zdravlje, već su od pamtiviljeka činile važan dio ljudske prehrane. One su građevni materijal za naše tijelo, prijeko potrebne za normalan rast i razvoj djece i za funkcioniranje ljud-

skog organizma. Teorija o štetnosti masnoće i kolesterola, na kojoj, nažalost, počiva cijela medicinska djelatnost, zapravo je neutemeljeni mit, proistekao iz loše provedenih zastarjelih istraživanja i iznad svega komercijalnih interesa. Najnovija istraživanja ne nalaze nikakve znanstvene dokaze o štetnosti zasićenih masnoća životinjskog podrijetla i kolesterola. Zapravo, danas znamo da su industrijska biljna ulja i margarin štetni, dakle upravo ono što nam je nametnuto umjesto tradicionalnih prirodnih masnoća.

▼ **Možemo li govoriti o tome da je suvremeno društvo opsjednuto zdravljem, da je riječ o svojevrsnom "lovu na zdravlje"?**

- Napretkom znanosti i tehnologije postigli smo značajnog prostožer za napredak. Prije sto godina očekivano trajanje života bilo je 50-ak godina. Danas je u Hrvatskoj očekivano trajanje života 77 godina. Ljudi žive duže i kvalitetnije, pa imaju više vremena za brigu o zdravlju i kvaliteti života. U skladu je s tim i suvremena opsjednutost društvu zdravljem. Valjda želimo živjeti zauvijek.

▼ **Zaključno - jesmo li i koliko zdrava nacija?**

- Ovisi o tome koje rezultate gledate i s kim se uspoređujete.

Doc. dr. sc. Livia Puljak, hrvatska znanstvenica i izvanredna profesorica Medicinskog fakulteta u Splitu ■

SINIŠA BRLAS BEZ MENTALNOG NEMA NI OPĆEG ZDRAVLJA

▼ **Što to pozitivno mentalno zdravlje uključuje?**

- Pozitivno mentalno zdravlje uključuje:
• dobar osjećaj o samom sebi (razumijevanje i prihvaćanje mogućih psihičkih poteškoća)
• svjesnost o drugima (stvaranje i održavanje prijateljevstva i dobrih odnosa s ljudima oko nas)
• sposobnost prilagodbe na životne promjene (osobno osnaživanje).
Problemi i poremećaji mentalnog zdravlja uključuju:
• psihičke tegobe vezane uz razne životne situacije, događaje i probleme

• česte i akutne mentalne poremećaje (depresiju, anksiozne poremećaje)
• teške i kronične mentalne bolesti (psihoze)
• poremećaje ličnosti kao hendikepe za pojedinca.
• progresivne organske bolesti mozga (demencije).
Slijedom navedenoga i skrb o mentalnom zdravlju stoga može biti:
• reaktivna (pomoć kod opisanog narušenog mentalnog zdravlja)
• proaktivna (očuvanje mentalnog zdravlja prije nego što se ono naruši).

▼ **Posljednjih se godina sve više naglašava proaktivni pristup skrbi o mentalnom zdravlju. Što nam o tome možete reći?**

- Temeljno polazište za to je Europski pakt za mentalno zdravlje i dobrobit iz 2008. godine, koji je postavio smjernice za sve buduće nacionalne strategije u Europi. Te su smjernice sljedeće: prevencija depresije i suicida, mentalno zdravlje u mladosti i obrazovanje, mentalno zdravlje na radnom mjestu, mentalno zdravlje starijih te suprotstavljanje stigmati i socijalnoj isključenosti. To znači da svi koji djeluju u području skrbi o mentalnom zdravlju imaju široku platformu za (osobito proaktivno) djelovanje koja se sastoji od navedenog Europskog pakta i Nacionalne strategije koja se na istome temelji.

▼ **Osim što se pojedinac može sam skrbiti o svojem mentalnom zdravlju, pomoći mogu i stručnjaci. Kako?**

- Psihoedukacija (edukacija o psihičkim procesima i ponašanju)
• specifična edukacija (o rizičnim ponašanjima, (re)socijalizaciji, kvalitetnijoj komunikaciji i sl.)
• promocija zdravlja i zdravih stilova življenja (edukacija o zdravlju)
• provedba istraživanja rizičnih činitelja
• predlaganje preventivnih programa temeljenih na rezultatima istraživanja
• provedba preventivnih aktivnosti i programa
• provedba probira (rano prepoznavanje poremećaja, osobito kod djece i mladih s teškoćama u ponašanju)
• uključivanje rizičnih pojedinaca u tretman (prema potrebi i u liječenje)
• međusektorska i interdisciplinarna suradnja kao zalog boljeg uspjeha.

▼ **Kakva je uloga psihologije?**

- Psihologija je prepoznala svoju važnu ulogu, pa se od 2010. u RH provodi projekt pod nazivom "Psihologija u zaštiti mentalnog zdravlja", koji je iznedrio sedam publikacija koje obuhvaćaju gotovo sve aktivnosti psihologa u ovoj području u različitim sektorima. Ove su publikacije i nastale kao rezultat raznovrsne međusektorske suradnje. Vrlo brzo od početka provedbe projekta veliki se broj stručnjaka aktivirao u njegovoj provedbi te je ovaj projekt imao značajan odjek u stručnoj i općoj javnosti. Provedbom projekta pokazalo se kako je psihologija možda i jedina struka koja može uspešno udovoljiti izazovima u svim područjima Nacionalne strategije, pa je njezina suradnja imaju široku platformu za (osobito proaktivno) djelovanje koja se sastoji od navedenog Europskog pakta i Nacionalne strategije koja se na istome temelji.

▼ **Osim što se pojedinac može sam skrbiti o svojem mentalnom zdravlju, pomoći mogu i stručnjaci. Kako?**

- Proaktivna uloga stručnjaka može se načelno podijeliti u nekoliko kategorija:
• psihoedukacija (edukacija o psihičkim procesima i ponašanju)
• specifična edukacija (o rizičnim ponašanjima, (re)socijalizaciji, kvalitetnijoj komunikaciji i sl.)
• promocija zdravlja i zdravih stilova življenja (edukacija o zdravlju)
• provedba istraživanja rizičnih činitelja
• predlaganje preventivnih programa temeljenih na rezultatima istraživanja
• provedba preventivnih aktivnosti i programa
• provedba probira (rano prepoznavanje poremećaja, osobito kod djece i mladih s teškoćama u ponašanju)
• uključivanje rizičnih pojedinaca u tretman (prema potrebi i u liječenje)
• međusektorska i interdisciplinarna suradnja kao zalog boljeg uspjeha.

▼ **Što to pozitivno mentalno zdravlje uključuje?**

- Pozitivno mentalno zdravlje uključuje:
• dobar osjećaj o samom sebi (razumijevanje i prihvaćanje mogućih psihičkih poteškoća)
• svjesnost o drugima (stvaranje i održavanje prijateljevstva i dobrih odnosa s ljudima oko nas)
• sposobnost prilagodbe na životne promjene (osobno osnaživanje).
Problemi i poremećaji mentalnog zdravlja uključuju:
• psihičke tegobe vezane uz razne životne situacije, događaje i probleme

• česte i akutne mentalne poremećaje (depresiju, anksiozne poremećaje)
• teške i kronične mentalne bolesti (psihoze)
• poremećaje ličnosti kao hendikepe za pojedinca.
• progresivne organske bolesti mozga (demencije).
Slijedom navedenoga i skrb o mentalnom zdravlju stoga može biti:
• reaktivna (pomoć kod opisanog narušenog mentalnog zdravlja)
• proaktivna (očuvanje mentalnog zdravlja prije nego što se ono naruši).

HRVATSKI PROJEKT

▼ **Kakva je uloga psihologije?**

- Psihologija je prepoznala svoju važnu ulogu, pa se od 2010. u RH provodi projekt pod nazivom "Psihologija u zaštiti mentalnog zdravlja", koji je iznedrio sedam publikacija koje obuhvaćaju gotovo sve aktivnosti psihologa u ovoj području u različitim sektorima. Ove su publikacije i nastale kao rezultat raznovrsne međusektorske suradnje. Vrlo brzo od početka provedbe projekta veliki se broj stručnjaka aktivirao u njegovoj provedbi te je ovaj projekt imao značajan odjek u stručnoj i općoj javnosti. Provedbom projekta pokazalo se kako je psihologija možda i jedina struka koja može uspešno udovoljiti izazovima u svim područjima Nacionalne strategije, pa je njezina suradnja imaju široku platformu za (osobito proaktivno) djelovanje koja se sastoji od navedenog Europskog pakta i Nacionalne strategije koja se na istome temelji.

Prof. Siniša Brlas psiholog je u Djelatnosti za prevenciju i izvanbolničko liječenje ovisnosti sa zaštitom mentalnog zdravlja Zavoda za javno zdravstvo "Sveti Rok" Virovitičko-podravске županije ■

ZLATKO MILIŠA ODUPRIMO SE TERORU FARMACEUTSKE MAFIJE

Malo je danas farmaceuta, liječnika i znanstvenika koji progovaraju o jednom od najmoćnijih lobija na svijetu - o farmaceutskoj mafiji.

Znanstvenik farmaceutske kompanije Merck, Maurice Hilleman, nekoliko godina prije smrti napravio je audiosnimku u kojoj otvoreno priznaje da je zbog cjepljiva kojima su cijepljeni više od 30 milijuna ljudi na svijetu bilo zaraženo leukemijom, virusom raka i AIDS-om. Ta je snimka godinama zataškavana, što smo mogli i pretpostaviti, jer su prevladavajući mediji "produžena ruka" farmaceutske industrije. Danski profesor i specijalist interne medicine Peter C. Gøtzsche, u knjizi pod naslovom "Smrtonosni lijekovi i organizirani kriminal farmaceutske industrije" (Deadly Medicines and Organized Crime: How Big Pharma Has Corrupted Healthcare), otkriva kada i kako farmaceutska industrija prodaje otrove, a ne lijekove. Podatci su bili šokantni upravo zato što ih je iznio ugledan liječnik i priznat znanstvenik, jedan od najcitriranijih autora, koji ima više od 400 objavljenih radova u indeksiranih i najpriznatijim bazama podataka radova. Evo jednog citata iz te njegove knjige:

"Pacijenti vjeruju lijekovima jer vjeruju svojim liječnicima, a liječnici pak o lijekovima znaju samo onoliko koliko im to dopusti farmaceutska industrija, koja pak usko suraduje s vlastima... Podatke o kliničkim istraživanjima većinom financiraju isti ljudi koji stoje iza ove industrije, a oni publicirani u znanstvenim časopisima prečesto su iskrivljeni ili lažni. Testiranje novih lijekova ne provodi se kako treba, regulacijske agencije ne obavljaju svoj posao pošteno i upletene su u brojne sukobe interesa. Političare je lako potkupiti, a zdrave i bolesne tako lako obmanuti." Zloporaba lijekova koji se izdaju na liječnički recept, a među njima i metadon, posljednjih se godina tako snažno proširila da, primjerice, u Sjedinjenim Američkim Državama više ljudi konzumira metadon nego što se ukupno konzumira heroin i kokain. Zar je metadonska terapija dilanje na konzumiranje metadona terapija ovisnicima samo produžuje agoniju preživljavanja. Zar nije primarna dužnost liječnika proizužiti kvalitetu (novog) života, a ne agoniju preživljavanja?

U nas, u Hrvatskoj, sve je više anksioznih i depresivnih bolesnika, koji traže milijune kuna na antidepressive i/ili tablete za smirenje (anksiolitika). Potrošnja se godinama povećava, od čega najviše koristi ima narodna farmaceutska industrija. Antidepressivi, kao i (lako dostupne) tablete za smirenje, stvaraju ovisnost, ne liječe uzrok. Hrvatska liječnica Lidija Gajski u svojoj knjizi "Lijekovi ili priča o obmani" potanko opisuje koju i koliko korist imaju liječnici u Hrvatskoj koji promiču farmaceutske proizvode, a smisao svega jeste veća potrošnja lijekova i povećanje zarade.

Liječnik John Virapen, koji je gotovo četrdeset godina radio u farmaceutskoj industriji, u svojoj knjizi "Nuspojava: smrt priznaje da se posredno osjeća odgovornim za smrt stotina

GOLJKO MITIĆ

ljudi. Godinama je podmićivao mnoge liječnike da pacijentima propiše lijek njegove tvrtke. Mnogi nepotrebni lijekovi, prema priznanju autora, izazivaju nuspojave koje su prouzročile smrt mnogih pacijenata. Virapen otkriva da farmaceutske tvrtke u SAD-u troše po obiteljskom liječniku od 35.000 do 40.000 dolara godišnje, kako bi ga uvjerile da propiše njihove proizvode.

Jesu li roditelji koji se protive cijepljenju svoje djece krivi jer slušaju argument struke? Cjepiva ne smiju biti obvezna, osobito ako nema čvrstih dokaza da nemaju posljedice na zdravlje. Prema Ustavu Republike Hrvatske, članak 23., nitko ne smije biti podvrgnut znanstvenim pokusima bez vlastitog odobrenja. Cijepljenje priklada području medicinskih eksperimenata zato što ne postoje medicinski dokazi o sigurnosti za zdravlje ljudi. Prisiljavanje na cijepljenje jest preuzustavno. Proizvođači cjepljiva ne preuzimaju odgovornost za sve posljedice cjepljiva. Kada se netko razboli ili umre, oštećena strana nema koga tužiti jer se proizvođač odrekao odgovornosti. Na strani sam svih roditelja koji traže od liječnika koji inzistiraju na cjepljivu (kao uvjet kod upisa u vrtić ili škole) da potpiše izjavu prihvaćanja odgovornosti za nuspojave nakon cijepljenja.

Režim obveznog cijepljenja u Hrvatskoj možemo bez sustezanja nazvati "diktatorskim i protuzakonitim", tvrdi Željko Poljak, osnivač studija Alergologije i kliničke imunologije na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Ranije spomenuta Lidija Gajski upozorava da svaki lijek prije negoli se pojavi na tržištu mora zadovoljiti klinička ispitivanja. Upozorava da na svijetu ne postoje znanstvene spoznaje o tome da je masovno cijepljenje potrebno i sigurno, ali postoje stotine istraživanja koja su znanstveno dokazala štetnost pojedinih cjepiva.

Benjamin Franklin odavno je upozorio da je "medicina toliko napravila dovala da praktički više ni jedan čovjek nije potpuno zdrav", a don Anđelo Kačkunović precizirao: "Medicina je toliko napredovala da je za svaki lijek pronađena bolest!" Pitam se kada će se u korupcijskim aferama pronaći glavni dileri - podupiratelji farmaceutske mafije. Samo navinima nije jasno zašto je farmaceutska industrija jedna od rijetkih koja je poštedena recesije. Vjerujem da ćemo ubrzo imati podatke ili dokaze o tome kako je posljednjih dvadeset godina farmaceutska mafija bila "djelotvornija" u gašenju ljudskih života od posljednjih ratova i terorističkih napada. ■

Koliko je utjecaj (i u Hrvatskoj) pseudoznanosti, ali i farmaceutske industrije i tzv. alternativne medicine, na zdravlje ljudi danas, kako se s tim nositi?

- Očuvanje zdravlja, odnosno liječenje bolesti zanima sve nas, ili zato što je riječ o nama ili o nekome tko je nama blizak. Stoga sve tvrdnje o zdravlju koje se pojavljuju u javnosti mogu imati veliki utjecaj na ljude danas. Nažalost, tu ima jako puno neutemeljenih tvrdnji koje nemaju uporišta u znanstvenim istraživanjima. Pojavljuju se dijelom zbog osobnih zabuda, neutemeljenih teorija i nepoznavanja principa medicine utemeljene na dokazima, a dijelom zbog želje za zaradom. Obično se tu onda na tapetu kao glavni krivac naziva farmaceutska industrija i njezina želja za zaradom. Međutim, alternativna medicina također je industrija, nema tu nikakvog altruizma kad odete kod

LIVIA PULJAK

HRVATSKA JE PUNA NADRILIJEČNIKA

bioenergetičara na liječenje nemjerljivom energijom ili kad od lokalnog poduzetnika kupite ulje kanabisa koje će vas navodno izliječiti od svih mogućih bolesti. Farmaceutska industrija treba predočiti nekakve dokaze iz istraživanja kako bi se lijek doveo na tržište, a alternativna medicina takvim dokazima ne barata i nedovoljno je regulirana.

▼ **Knjiga koju ste preveli ("Gdje su dokazi?", 2014.), o tome puno govori, možete li sažeti najvažnije?**

- Knjiga jednostavnim jezikom govori kako možemo znati je li neka terapija sigurna i učinkovita. Pisana je za pacijente i objašnjava da se svaki postupak u medicini može provjeriti na objektivnan način, bez obzira na

to je li riječ o tableti, kirurškom zahvatu, savjetu, vrsti prehrane itd. Također, poziva pacijente da budu skeptični prema terapijama koje obećavaju čuda. To je osobito važno za tzv. alternativne terapije koje obično nisu uopće istražene. Knjiga pokazuje i brojne katastrofalne primjere iz povijesti medicine, gdje su mnogi ljudi oboljeli ili umrli zbog primjene neutemeljenih terapija. Prevođenje te knjige samo je jedna od brojnih aktivnosti Hrvatskog Cochranea, organizacije koja je 2008. utemeljena na Medicinskom fakultetu u Splitu i promovira medicinu utemeljenu na dokazima.

▼ **Promovira li se u RH dovoljno medicina utemeljena na znanstvenim dokazima? Vidimo gomile izdanja iz samopo-**

moći, alternativnih metoda liječenja...

- U Hrvatskoj se ne promovira dovoljno medicina utemeljena na dokazima i na tržištu se nalazi beskrajna količina proizvoda za koje je poznato da ne djeluju ili uopće nisu istraženi na ljudima. Standardna medicina nema odgovor na sva pitanja. Neke bolesti ne mogu se izliječiti, a od nekih bolesti ljudi brzo umiru. Tu se onda stvara prostor za alternativnu medicinu i prevare koje obećavaju brza rješenja, a kad čovjek ne bude bolje - jer mu i ne može biti bolje od tih kvaziterapija - onda je uvijek kriv pacijent, jer je nedovoljno vjerovao ili jer nije došao na vrijeme. Hrvatska je puna nadriliječnika, i te bi pojave trebalo mnogo bolje regulirati i kažnjavati.

▼ **Zaključno - jesmo li i koliko zdrava nacija?**

- Ovisi o tome koje rezultate gledate i s kim se uspoređujete.

ARHIVA GS